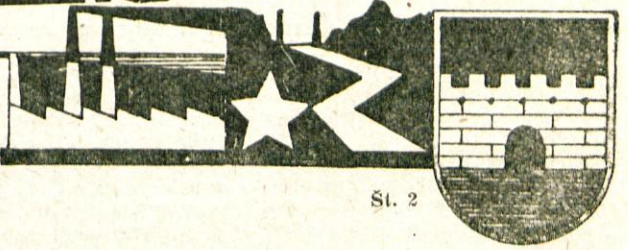

TRŽIŠKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

LETO VII.

Tržič, 15. januarja 1958

Št. 2

Priprave za volitve Volivci bodo predlagali in odločali

Zvezna in republiška skupščina sta bili po pretoku mandatne dobe razpuščeni. Priprave za nove volitve so tudi v naši občini v polnem teku. Pri občinskem ljudskem odboru temeljito pregledujejo volilne imenike, da iz njih odstranijo vse nepopolnosti. O tehničnih in političnih pripravah za volitve ter o osebah, ki bi prišle v poštev za kandidaturu, so že razpravljali na mladinskem plenumu, v Socialistični zvezi delovnih ljudi ter v političnem aktivu.

Zbori volivcev v naši občini bodo do 26. januarja. Na teh zborih bodo volivci izvolili delegate, ki bodo potem na kandidacijski konferenci zbirali pred-

loge za kandidaturu. Na ponovnih zborih volivcev, ki bodo verjetno v februarju, kar bo pravočasno objavljeno, pa bodo volivci še sami izbirali in potrjevali predlagane kandidate za poslance. Tudi gospodarske organizacije bodo v istem času volile delegate in kasneje izbirale predlagane kandidate.

Volivce vabimo, da se udeležujejo zborovanj. Na kratko bo na njih podan obračun dela naše občine v lanskem letu, razpravljalo pa se bo o problemih in o prizadevanjih, ki so potrebna, da dosežemo napredek gospodarstva, družbe in človeka ter s tem zboljšanje življenjskega standarda.

RAZGLAS

Občinski ljudski odbor v Tržiču, oddelek za splošne zadeve izdaja na podlagi 4. točke navodila o reviziji in prepisovanju splošnih volilnih imenikov (Ur. list FLRJ št. 51/57) tale

razglas

Obveščamo vse prebivalce občine Tržič, da se bodo do 10. februarja 1958 popravljali volilni imeniki.

Za vpis v volilni imenik naj se priglasi:

1. vsi, ki so v letu 1957 dopolnili 18 let ali pa bodo izpolnili 18 let do dneva volitev v Zvezno skupščino.
2. vsi, ki so se stalno doselili v Tržič ali kak drug kraj občine Tržič, pa niso vpisani v splošni volilni imenik.

Za vpis se lahko priglasi tudi tisti, ki samo začasno živijo v Tržiču ali v kakem drugem kraju občine Tržič, če je verjetno, da bodo ostali v občini do konca marca 1958.

Vse zgoraj navedene prijave se izvršijo pri matičnem uradu v Tržiču, kjer so tudi na vpogled zvezki z vpisi splošnega volilnega imenika.

Prepričajte se, če je vaš vpis v volilni imenik pravilno izvršen!

Načelnik:

Stané Mešič l. r.

NAPISNE TABLE

Da bi bil zunanji videz Tržiča lepši, bo zahteval pristojni svet občinskega ljudskega odbora odstranitev neprimernih napisnih tabel in namestitev ustrežajočih lepih napisov. Tržiški lokali že dobivajo neonsko reklamo, ki pa ni vedno v skladu z okolico. Na manjšo hišo spada manjši napis, primeren stavbi. Pretežno večino vse prej kot lepih tablic, tabel in desk bo potrebno odstraniti s pročelja hiš. Bolje nič kot nekaj grdega! V bodoče ne bo smel biti v mestu izvešen noben napis, preden ga ne bo odobrila posebna strokovna komisija. Kdaj bo napravilo napis Elektrotehnično podjetje in kdaj Preskrba?

BO PEKO TUDI NAM UREDIL VELIKO TRGOVINO?

Tovarna obutve Peko ima po vsej državi prodajalne čevljev. Menda jih ima tačas kar 86 po številu. Številne prodajalne omogočajo podjetju hitro prodajo izdelkov. Toda prav v Tržiču samem, kjer je tovarna, ima podjetje najmanjšo trgovino in zato mnogi ljudje hodijo kupovat čevlje v Kranj in Ljubljano, kjer je v večjih lokalih izbira večja. Tovarna Peko namerava v bližnjih tednih v centru Tržiča urediti večji, sodobno opremljen prodajni lokal, kjer bo možna tudi večja zaloga in s tem večja izbira čevljev.

LETOS BODO V TRŽIČU MNOGO GRADILI

Sredstva za gradnjo stanovanj bodo letos v Tržiču znatno večja kot lani ali v prejšnjih letih. Gradila bosta občinski ljudski odbor in pa predvsem Bombažna predilnica in tkalnica oziroma njena stanovanjska zadruga. Občinski ljudski odbor bo v kratkem razpisal licitacijo za 16-stanovanjsko hišo, ki bo v podaljšku 16-stanovanjske hiše za Mladinskim domom, tako da bo imela ta stavba 32 stanovanj. Če bo vreme dopuščalo, bo vsa stavba že letos lahko oddana v uporabo. V Tržiču že primanjkuje stavbišč. Drugi kraji se lahko pobahajo, da pokažejo na novo zgrajena strnjena naselja, česar Tržič ne more, ker je gradil po raznih delih mesta, kjerkoli je sploh bilo kaj prostora. Bodoči Tržič se bo širil proti Pristavi, kjer pa bo nastal problem pitne vode in pa odvajanje odpadnih voda, t. j. kanalizacije. Če bo vreme ugodno, se bo gradbena sezona letos začela mnogo prej kot lani.

GOSPODINJSKI CENTER V TRŽIČU

Gospodinjski center ustanavlja občinski ljudski odbor. Tak obrat je tržiškimi ženam in dekletom zaželen, saj se bodo v njem lahko učile vseh gospodinjskih del. Za ustanovitev centra bo občinski ljudski odbor žrtvoval znatno vsoto.

STARŠI IN VAJENCI, MOJSTRI IN POMOČNIKI

Izkoriščanje vajencev po mojstrih in neprimerno ravnanje z njimi je bil predmet nekaj ur trajajoče razprave v svetu za delo pri občinskem ljudskem odboru. Problem je že star, toda se neprestano ponavlja. Se vedno se najdejo mojstri, ki uporabljajo vajenca za dela v gospodinjsstvu in na polju in še vedno je nekaj pomočnikov, ki klofutajo vajence, češ da so nekaj v prejšnjih časih tudi oni bili tepeni. Dogajajo se primeri, da celo starši s skrivnim dogovorom dovoljujejo mojstrom, da vajence uporabljajo za razna dela preko dopustnega delovnega časa. Nasprotno pa je tudi več primerov, da nekateri vajenci nimajo pravičnega odnosa do mojstra ali pomočnika in pretirano poudarjajo svoje pravice. Da ustvari pravične odnose in znova prikaže vsem prizadetim strankam njihove pravice in dolžnosti, bo svet za delo skupno z množičnimi organizacijami organiziral nekaj razgovorov skupno z mojstri, starši, pomočniki in vajenci.

STROKOVNO POUČNO IN TURISTIČNO POTOVANJE

Tržiški avtomobilisti in motokiklisti nameravajo letos potovati z avtobusom v Nemčijo. Ogledali si bodo tovarne in razne organizacije ter največje mednarodno dirkalno tekmovanje. Pot bo vodila preko najbolj zanimivih avstrijskih gorskih prelazov mimo bavarskih jezer z vsemi turističnimi zanimivostmi, dalje v industrijsko Nemčijo do tekmovališč in na povratku po drugi poti preko Avstrije in njenih zanimivosti v domovino. Število prostorov je omejeno. Prijave bodo začeli v kratkem sprejemati in bo to javno objavljeno. Treba pa bo v naprej hraniti denar za potovanje. Omogočeno bo prijavitelcem, da bodo dali mesečno ali celo na krajše dobe prihranek za potovanje na poseben bančni račun. Stroški ne bodo pretirano visoki.

PRENEHALA JE Z DELOM...

Komaj ustanovljeno kmetijsko gospodarsko šolo so morali po nekaj tednih dela zapreti, ker prijavljeni učenci niso obiskovali pouka. V šolo so hodili kmečki fantje in dekleta iz več ur oddaljenih krajev, izostajali pa so tisti iz neposredne bližine šole. Skoda!

Smrt tržiške borke v Londonu

Z možem Rudolfom je Marija Purger iz Tržiča že prve dni po nemški okupaciji odšla v partizane pod Storžič. Posrečilo se jima je uiti, ko so Nemci zažgali kočjo in pobili prve tržiške borke. Kasneje sta se pretihotapila v zasedeno Ljubljano, kjer so Italijani moža ujeli in poslali Nemcem na Gorenjsko. Nemci so moža ustrelili, Marijo so odvedli v Italijo v koncentracijsko taborišče. Leta 1943, ob zasedbi Italije po zavezniških vojskah, je Marija odšla v Anglijo, kjer se je poročila z Angležem Theanom. Dne 1. decembra 1957 je v Londonu umrla. S sožaljem se Tržičani spominjamo družine Purger, kateri je okupator ubil vse moške člane družine, in pokojne Marije, ki je umrla daleč od domovine, katere se je vedno z ljubeznijo spominjala.

Dopisujte

v Tržiški vestnik!

Velika delavnost rezervnih oficirjev

Dva člana odlikovana

Kot vsako leto, tako so se tudi letos rez. oficirji v Trziču vsestransko pridružili praznovanju obletnice naše ljudske armade. Pomerili so se z aktivnimi oficirji garnizona Križe v kegljanju in osvojili prvo mesto. Prav tako so osvojili prvo mesto v streljanju z zračno puško pred aktivni oficirji iz garnizona Križe in strelsko družino v Trziču. Poleg tega pa so v okviru programa SZDL obiskali naše čuvarje meja skupno z organizacijo ZB in sodelovali pri akademiji, ki jo je organiziral garnizon Križe.

Tržiški rez. oficirji pa niso bili aktivni samo v tem, tudi pri izvajanju učnega programa, kot so predavanja in pridobivanje vojnega znanja so zelo delavni. Saj imajo redno tedensko predavanja, da bi na ta način čimprej zaključili plan le-teh, tako da bi se v poletnem času posvetili praktičnim vajam na terenu in več sodelovali v okviru izvenarmadne vzgoje poleg ostalih društev in organizacij.

O njihovi aktivnosti je spregovoril tudi predsednik okrajnega odbora ZROJ tov. Dolenc v svojem poročilu na okrajnem občnem zboru UROJ, ki se je vršil dne 29. XII. 1957, ko so v okviru okrajnega tekmovanja za leto 1957 zasedli drugo mesto pred občinskim odborom Kranj. A v letu 1956 pa prvo mesto. Poleg tega sta bila odlikovana dva rez.

oficirja in sicer rez. kap. Bojan Plahuta in rez. por. Gvido Dornik, oba z medaljo za vojaške vrline. Če računamo, da je bilo v okraju Kranj odlikovanih 7 rez. oficirjev, je za Trzič prav gotovo lep dokaz aktivnosti v tej organizaciji, če sta bila dva njena člana odlikovana.

Za leto 1958 so si zadali naloge, da bodo še bolj uspešni kot preteklo leto, zato so se pridružili sklepu okrajnega občnega zbora, da bodo tekmovali med občinskimi odbori za prvo mesto v vseh točkah tekmovanja, in upajo, da bodo ponovno zasedli prvo mesto ter ga skušali obdržati še v nadalje. Zato ob tej priliki pozivamo vse neaktivne rez. oficirje Trziča, da se pridružijo tudi oni tekmovanju in s tem dokažejo svojo zavest do organizacije, na drugi strani pa dopolnijo vojaško znanje, ki je tako zanje kot za vse še vedno prepotrebno. Poleg tega pa s svojo udeležbo na predavanjih dopolnijo odstotek udeležbe in s tem pokažejo mladim oficirjem voljo do dela v organizaciji, s čimer pritegnejo še ostale.

Ob koncu pa želi občinski odbor svojemu članstvu uspeha polno novo leto 1958, da bi se pokazali bolj aktivni in disciplinirani pri izvajanju strokovne izobrazbe vojne tehnike. Prav tako želi vsem rez. oficirjem in podoficirjem v Sloveniji mnogo uspeha v nadaljnjem delu v organizaciji ZROJ. M. K.

DEDEK MRAZ

je imel mnogo potov po Trziču

Zadnje dni v decembru je hodil po Trziču dedek Mraz. S seboj je prinesel velike koše pomaranč, hrenovk, klobas in še drugih dobrot.

Najprej se je napotil v Dijaški dom, kjer je v petek, 27. decembra obiskal učence in jih obdaril s precejšnjo zbirko knjig, pa tudi na dobrote za pod zob ni pozabil. Dijaki so zapeli nekaj pesmic, pa tudi z recitacijami so se postavili. Dedek Mraz pa jih je v svojem nagovoru spodbujal k pridnemu učenju, da bodo uspehi v šoli čim boljši. V soboto dopoldne je obiskal otroke iz vrta, ki se jih je letos še posebej spomnil z bogatimi darovi. Dedek Mraz je malčke tudi nagovoril in jih pohvalil, ker so pripravili tako lepo novoletno jelko, ki so jo tudi sami okrasili. Pod vodstvom svojih voditelj so sami izdelali vse okraske, ki so jelko polepšali. Potem so otroci navdušeno občudovali predvanje barvnih diapozitivov, ki so jim približali nekatere pravljice. Starejši so mladim naslikali na vrečke pestre podobe dedka Mraza, da so bila darila še več vredna.

V soboto dopoldne je pogostil s pomarančami in hrenovkami tudi učence obeh trziških osemletk. Učence popoldanskih razredov je popoldne posebej obiskal. Isto popoldne se je oglašil tudi v Otroškem domu in tam razdelil malčkom darila.

V nedeljo dopoldne so se zbrali v dvorani Svobode otroci padlih borcev iz trziške občine. Prireditve je pripravila Zveza

vojaških vojnih invalidov. Tovariš predsednik Hugo Vesely je otroke nagovoril, jim prikazal pozornost, ki jim jo družba izkazuje, pa tudi opozoril na dolžnosti, ki jih imajo otroci do družbe, zlasti pa jih je pozval k pridnemu učenju, da bodo uspehi v šolah čim lepši. Govoru je sledil kulturni in zabavni program. Otroci so se postavili z recitacijami, glasbenimi točkami in z igrico, ki jo je pripravila Dorca Kraljeva. Igrici je sledil še šaljivi del. Po uspehi prireditvi so bili otroci pogoščeni, pa tudi zavrteli so se ob zvokih veselih trziških godcev.

V nedeljo zvečer pa so se v isti dvorani zbrali ob novoletni jelki tudi taborniki. Dedek Mraz je tu postavil cel šotor, da je vanj spravil svoja darila. Kar v verzih je navzoče tabornike pohvalil, pa tudi pograjal za delo v preteklem letu. Nato je najmlajšim članom taborniške organizacije izročil iz svojega šotora darila v vrečicah, starejši pa so bili pogoščeni in so se na koncu še zavrteli ob veselih zvokih.

Pa še na Novo leto je bil dedek Mraz v Trziču. Tedaj se je ustavil v Partizanovi telovadnici in pogostil najmlajše trziške telovadce.

Kar lepo je bilo in otroci že štejejo, koliko časa bo še treba počakati do naslednjega prihoda dedka Mraza. Takrat jim bo morda kjerkoli v Trziču postavil veliko novoletno jelko, ki bo ob večerih zažarela v pisanih lučkah. Pa nikar ne pozabi na to, dedek Mraz!

Prejeli smo:

V Knjižnici Muzejskega društva v Trziču št. 2 je izšel sestavek tov. ing. Janka Tišlerja »Preseljevanje Trzičanov in streljanje talcev na Cegelšah dne 8. junija 1942.«

Lepo je, da nekdo čuti potrebo in dolžnost, da zbere podatke o delu in življenju Trzičanov med NOB, lepo pa ni, da objavlja podatke, ki niso resnični in žalijo še preživle borce in internirance. Lahko je obiskati nekoga na domu in poslušati njegove spomine na tiste težke dni in te spomine objaviti, lahko pa ni tistemu, ki bere ponarejene podatke in celo žalitve.

Tako je tov. ing. Tišler obiskal Jagodičeve. Tov. Anica Jagodičeva mu je pripovedovala, kako je bilo v tistih dneh, ko so jih prijeli Nemci in jih odpeljali v Goričane in naprej v Nemčijo. Potem so v spisu tile stavki: »Med njimi smo videli tudi Antona Erjavška z ženo in otrokom, vendar on z nami ni odšel iz taborišča, ko so nas odpeljali s transportom v Nemčijo. On se je proti nam zelo grobo ponašal in mojo sestro Francko zatožil Nemcem, ker je vzela dva krompirja. Zaradi teh dveh krompirjev je eden od Nemcev grozno vpil na nas.«

V teh stavkih je polno nečnosti in neresničnih obtožb. Kako more tov. Jagodičeva izjaviti, da sem bil interniran z ženo in otrokom, ko sem bil vendar sam! Kako more trditi, da

sem izdajal Nemcem, kaj so delali naši ljudje v taborišču! To je gola laž! Mar bi me Nemci vpisali na listo talcev, če bi jim izdajal naše ljudi? Le tov. dr. Matajcu se moram zahvaliti, da sem ostal živ.

Ker dajejo take obtožbe zelo slab pečat moji družini in meni, sem se hotel obrniti na sodišče, da bi tu razčistili to stvar. Še vedno imam dovolj živih prič, ki bi lahko te obtožbe zanikale. Po prigovarjanju pa sem to misel opustil, ker tov. Jagodičevi nočem delati težav, hkrati pa jo opozarjam naj v bodoče trezno premisli, preden izgovori take stvari.

Tov. ing. Janku Tišlerju pa to-le: Zakaj se ne potrudite še toliko, da bi obiskali še drugo polovico prizadetih, o katerih pišete? Tako bi bili zgodovinski podatki bolj točni in, kar je glavno, resnični!

Anton Erjavšek

PREKLIC

Podpisani Anton Dolžan, Podljubelj št. 60, preklicujem in obžalujem vse, kar sem govoril o Albinu Valjavcu, Podljubelj številka 46, in Marti Meglič, Podljubelj, in izjavljam, da govoriče, ki se širijo o tej stvari niso resnične.

Anton Dolžan, Podljubelj 60

Ravnatelj Mirko Brejc 50-letnik

Te dni praznuje naš tovariš Mirko Brejc, ravnatelj osemletke heroja Grajarja v Trziču, svoj 50. rojstni dan.

Rojen je bil v Velikih Laščah 17. januarja 1908. Osnovno šolo je obiskoval v rojstnem kraju, meščansko šolo pa v Trziču (od leta 1920—1924). Diplomiral je na ljubljanskem učiteljskem I. 1929. Prva učiteljska služba mu je bila v Stari Oselici na Gorenjskem od I. 1930—1933. Ker ni klonil diktaturi tedanjega predsednika vlade generala Živkovića, je bil odpuščen iz državne službe. Ponovno je bil nastavljen leta 1936 na osnovni šoli v Štrekljencu v Beli krajini. Leta 1940 je odšel službovat na Rakek, kjer je dočkal okupacijo.

Dne 29. junija 1942 so ga aretirali Italijani ter ga odvedli v koncentracijsko taborišče v Mongo in nato še v Padovo. Kaj se pravi stradati v italijanskih koncentracijskih taboriščih, ve samo tisti, ki je to izkusil. V internaciji je bil 14 mesecev. Ko je bil izpuščen v domovino, se je kmalu znašel v zaporih bele garde v Ljubljani. Od tam je moral v januarju leta 1945 na prisilno delo v Nemčijo, v meso Chemnitz, odkoder je malo pred koncem vojne pobegnil v domovino.

Dne 11. junija 1945 je prevzel upraviteljstvo osnovne šole in v decembru I. 1945 še upraviteljstvo tedanje šole učencev v gospodarstvu, sedaj vavenske šole. Z vsr vne mo in uspehom se je lotil obeh imenovanih šol. Upravitelj vavenske šole je bil do leta 1954.

Trzičani ga štejejo za svojega rojaka. Njegov stari oče, čevljarški mojster Anton Brejc iz Kovorja, je v mladih letih obiskoval tedanjo nedeljsko ponavljalno šolo v Trziču. Bil je tudi lastnik »Pinenčeve« hiše pred šolo. Tako se je naš rojak M. Brejc vrnil po drugi svetovni vojni v kraj svojih prednikov.

Cestitkam ob njegovi 50-letnici se pridružujemo vsi Trzičani in mu želimo še mnogo let uspešnega dela pri prosvetnem delu v šoli kakor tudi pri političnem pri SZDL v Trziču!

POSREDOVANJA

Sobo za dve osebi iščeta dijaka tekstilne šole. Ponudbe sprejema Turistično društvo v Trziču.

Bralci! Kadar kaj kupujete ali prodajate, iščete ali oddajate sobe, želite dobiti izgubljene predmete in podobno — tedaj naročite objavo v naši rubriki »Posredovanja«!

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

XIV. NA KOFCE (1485 m)

Izlet na Kofce spada med najbolj znane in najbolj priljubljene izlete v naših Alpah.

Kofce so ena izmed planin na južnem pobočju Košute. Tu se pod gornjetriadnimi propustnimi plastmi, ki se strmo dvignejo v glavnem grebenu Košute, vleče preko Kofc proti Šiji široko, položno oziroma zložno napeto pobočje, kjer so na vododržnih neapneniških kameninah ugodni pogoji za planšarsko izrabo tal. Zato je vzdolž glavnega grebena Košute nastala vrsta planin: Kofce, Slevca, Ilovica, Sija, Pungrat, Tegoška planina, Dolga njiva in, že onstran meje, Senkova planina.

Izmed vseh naštetih planin so najbolj znane Kofce, ker je tu poleg planšarskega stana nastala tudi planinska koča.

Za vzpon na Kofce imamo na izbiro več poti:

I. Če nas ni volja že kar v Tržiču začeti z vzponom, gremo lahko po slikoviti dolini Tržiške Bistrice v Dolino. Tu se lahko od Lukca dvignemo na Kal in naprej na Kofce, lahko pa jo mahujemo od Lukca po dolini še naprej in pridemo ob Tržiški Bistrici do Jelendola. Tu se v bližini nekdanje Bornove graščine izteka v Bistrico potok Dovžanka. Od tega izliva vodi ob potoku navzgor markirana pot preko planine Dovžanke, kjer stoji planšarska koča.

Ko zapustimo grapo ob potoku in se vzpenjamo proti zahodu, skozi gozd navzgor, postane pot precej strma in nas kmalu privede do zgornje gozdne meje, do prostora, kjer je stal stari Dom na Kofcah. Po tej poti hodimo na Kofce tri ure.

II. Poleg Kališnika in Dovžanke se izliva v Tržiško Bistrico od severa še tretji potok. To je Zali potok, ki priteka v Bistrico nekje sredi poti med Jelendolom in Medvodjem. Tudi ob tem potoku se lahko dvignemo navzgor na pobočje Košute. Mimo slapa Zalega potoka in planine Zali potok prispemo na Šijo, planino v višini 1550 m, le malo nad gozdno mejo. Od tu pa lahko gremo mimo planin Ilovica in Slevca do Koče na Kofcah. Ta pot je sicer nekaj daljša in pomeni nekakšen ovinek, vendar je mikavna, saj je tričetrtturna hoja s Šije do Kofc prav prijeten planinski izprehod v višini okoli 1500 m.

III. Najpogosteje pa hodimo na Kofce preko Kala, do koder je mogoč dostop z vseh strani.

Od Kala gremo po kolovozu proti severovzhodu, proti Kofcam. S poti se razgledujemo proti Konjščici in Stegovniku, nad Dolino ugledamo samotne kmetije pri Kušpegarju in Urhu, pa tudi senožet na Strmci, a kaj kmalu zavijemo v gozd.

Pri vstopu v gozd smo na razpotju. Spodnja kolovozna pot in zgornja lovska steza, obe vodita do Kofc. Pozimi in v zgodnji pomladi bomo prav gotovo izbrali spodnjo, ki je zgažena in se skozi gozd dokaj enakomerno in polagoma dviga navzgor. Ob njej je pomladi vse polno teloha. Ko se gozd končno razmakne, se najdemo sredi mladih smrek, pridemo Mrzli studenec in kaj kmalu smo na jasi, v višini

1390 m, kjer je do l. 1945 stal Dom na Kofcah. Do danes je ohranjeno le znamenje, dom pa je bil požgan in so vidni le še temelji. Od tu se po jasi dvignemo še za 95 m navzgor do Koče na Kofcah. Nekaj metrov pod kočo naletimo na spominski kamen, ki so ga lastniki Kofc postavili planšarju Froncu v letu 1939, ko je že 30 let vesno oskrboval planino na Kofcah. Zraven tega je na kamnu vklesano, da je bil Fronc prvi »gostilničar« na Kofcah, ki je »polnih 27 let nudil ljubiteljem planin svojo priznano gostoljubnost in originalnost, ki je privabljala množestvilne turiste na Kofce«. Poleg tega nam napis pove, da sta Fronc in Kobilja popolnoma zdrava na Kofcah preživela 30 let: 1909—1939. (Medtem je Fronc praznoval tudi že štiridesetletno planšarstva, v pozni jeseni l. 1957 pa je umrl).

Od tu dalje je le še nekaj korakov in stopnic do ploščadi pred kočo.

Kofce pozimi

Kadar pa je pot brez snega, se bomo na Kalu raje odločili za zgornjo pot, ki ji pravijo lovska. Ta ima pred spodnjo marsikatero prednost, je bolj prisojna in v zgornjem delu tudi mnogo bolj razgledna.

Z razpotja nad Kalom smo že po petih minutah pri visoki dolomitni skali (pod Belo pečjo), pod katero je jama, kjer ob dežju zlahka vedri tudi večja družina.

Mimo golih dolomitnih skal, ki so močno krušljive, ki imajo prewise in jame (pripravno, če je treba vedriti!), se dvignemo navzgor. Tod mimo je pot precej prisojna, a kmalu zavije v gozd. Sredi gozda, na levi nad potjo leži velikanska skala. Na prvi pogled bi človek dejal, da se je nekje zgoraj odtrgala in privlila navzdol. A če pozorneje pogledamo, ugotovimo, da se ni imela kje odkrhniti, saj zgoraj ni skalnatega pobočja. Če skalo samo поблиže pogledamo, pa vidimo, da je v njej ostrorobi debelejši in drobnejši drobir, ki je zlepljen s kašo. Kaše sicer ni veliko, vendar smo si že na jasnem, da je tu okamenela priča iz ledene dobe.

Tudi ob tej poti je dosti teloha. Ko pridemo po poti navzgor do poseke, nas vodi pot po ravnem skozi zelo razredčen smrekov gozd. Tu so Ravne. Številne luže in káli nas opozarjajo, da je nepropustna plast tik pod površino. Po mehki travnati pre-

progi, med številnimi kupi dračja prispemo do majhne hišice iz lubja. V njej sta dve zasilni ležišči in ognjišče.

Kmalu se gozd razmakne in najdemo se sredi nasada mladih smrek, na razpotju pri koti 1314 m. Od tu vodita dve poti proti Matizovcu. Desna se dokaj enakomerno spušča navzdol, leva pa je sprva strma, od višine 1090 m dalje pa vodi zelo zložno do samne pri Matizovcu. Proti vzhodu poteka steza, ki po ravnem privede do spodnje poti in po njej do prostora, kjer je stal stari Dom na Kofcah, v višini 1390 m. Proti severovzhodu pa se pne pot na planino Kofce, do koče v višini 1485 m.

Tu, na razpotju pri koti 1314 m se neha sklenjen gozd in pred seboj ugledamo mogočni greben Košute. Očara nas s svojimi strmimi belimi melišči, temnimi borovci, med katerimi rumeni skromna trava, ki služi živini za pašo.

Med mladimi smrekami in macesni se dvigamo po prijetni poti navzgor. Ko pridemo do ograde, za katero samevajo redke, stare, a zato mogočne smreke, smo že na planini Kofce. Še nekaj korakov in uzmemo kočo v višini 1485 m. Na štampiljki in na orientacijski skici v jedilnici je sicer označena višina 1505 m, prav tako v prospektih in na planinski karti Slovenije (list 2), a topografska karta, ki nam v merilu 1:25.000 podrobno riše izohipse vsakih deset metrov, pričča, da je višina sedanjega doma na Kofcah 1485 m.

Tu je bil l. 1938 zgrajen Primožičev dom. Ko je v l. 1945 pogorel Dom na Kofcah, ki je stal 95 m niže, je Primožičev dom privzel ime in funkcijo požgane stavbe.

Dom je enonadstropna zgradba, ki ima v pritličju poleg kuhinje jedilnico in še eno manjšo sobo, v prvem nadstropju pa 5 sob, v katerih je 12 postelj. Na podstrešju sta še dve sobici, ki premoreta 4 postelje, in poleg teh je skupno ležišče, kjer more prenočevati 16 oseb.

Poleg planinskega doma je planšarska koča in hlev, ki more sprejeti štirideset glav živine. A živina večinoma prenočuje zunaj hleva.

Kofce so planina, ki obsega 203 ha pašnika in 3 ha nerodovitnega sveta. A pašnik je moč dobro izkoriščati le ponekod,

drugod v višjih legah je paša le skromna.

Na Kofcah se pase živina od 15. junija do 15. septembra, in sicer živina raznih vrst. Lani so n. pr. pasli 19 krav, 7 telet do 1 leta, 35 telet do dveh let, 1 bik, 24 glav ostale goveje živine (voli, jalove telice), 100 ovac, 4 kobile in 3 zrebeta.

Pašni upravičenci so doma v Podljubelju, Pristavi, Palovičah, Brezjah, Begunjah. Sedaj je planina splošno ljudsko premoženje pod upravo Kmetijske zadruge Podljubelj (prejšnji lastniki: Primožek, Matizovec, Mežkovi). Pri zadruzi je formiran pašni odbor. Pase pa po en planšar s pomočnikom.

Planina je ograjena, pašnik pa ni najboljši, ker je preobširen in mestoma nerodovit.

Vode je na planini dovolj. Za kočo je cisterna za vodo. Poleg tega so trije studenci: eden ob poti na Šijo, drugi v gozdu pod planino in tretji v kotanji v pobočju »pod križem«.

Dom na Kofcah nosi hišno številko: Podljubelj 64, planšarska koča poleg njega pa: Podljubelj 65.

S ploščadi pred kočo je lep razgled: vidimo Stegovnik, Zenikljevec, Konjščico, Storžec, Veliko in Malo poljano, Tolsti vrh, Kokovnico, Dobroč, Begunjščico in Julijske Alpe.

Na zahodni strani koče je na robu majhna klopca in z nje se razgledujemo na pobočje in vrhove Košute in na svet pod Ljubeljem.

Prijetno je na Kofcah, vse prehitro se je treba odločiti za odhod v dolino. Da ne bomo nazaj hodili po isti poti ali po tistih, ki jih le predobro poznamo, se odločimo za manj pogostno varianto: v dolino se bomo spustili mimo Matizovca in po dolini pod Košuto.

Od koče gremo mimo starih smrek proti jugozahodu navzdol do ograje in skozi njo po isti stezi, po kateri smo prispeli navzgor, vse do razpotja pri koti 1314 m. Tu začenja pas sklenjenega gozda. Z razpotja vodita do Matizovca dve poti. Izberemo vzhodnejšo, ki je sprva manj strma in nas kmalu privede v gozd. Kolovoz je sprva suh in nas vodi mimo mladih macesnov, a kaj kmalu pridemo do geološke meje, do nepropustnih plasti starih skrilavcev in že smo pri izviru vode. Majhen potoček nam prečka pot, malo niže srečamo še nekaj studencev, nato pa se sestava tal spet izpremeni in voda spet izgine v propustnih plasteh.

Pridemo do jase. Pod njo je kolovoz spet ves moker, rdečkasti nepropustni skrilavci so vzrok številnim izvirov vode. Eden od njih polni koritce ob vodi. Ko pridemo ven iz gozda, uzmemo senožeti in travnike okrog kmetije Matizovec in vrtič »Na trati«. Matizovec je samotna kmetija v višini 1076 m.

Od Matizovca je lepo videti Birč slaz, veliko melišče na pobočju Košute. Če se pa ozremo nazaj, vidimo zahodno od Velikega vrha v Košuti Kramarico. Videti je ves rob od koče na Kofcah preko vzpetine »Pri križu« in »Na čepu« pa čez Konjski rob proti severu.

Pod nami je Čarovca, s smrekami porasel vrh na jugozahodu. Tam je Vršč in samotna kmetija Čezov.

(Nadaljevanje na naslednji strani spodaj)

Kronika tržiškega občinskega odbora 1900-1941

(Nadaljevanje)

LETO 1930

Odbor sklenskemu občinski proračun s potrebščino 958.397 din. Odbor protestira pri skupščini v Beogradu zaradi nameravanega poslabšanja zakona o socialnem zavarovanju.

Vincencijeva konferenca v Trzinu dobi dovoljenje za brezalkoholno gostilno v Trzinu. Gostilniška koncesija se podeli Ani Globočnik.

Odbor pripravlja razširitev Blejske ulice.

Izvrši se preimenovanje ulic v mestu.

LETO 1931

Ljudsko štetje. Mesto Trzin ima 3250 prebivalcev.

Huda gospodarska kriza. Obrtniki ustavljajo delo, celo predilnica že ustavlja posamezne obrate. Naraščanje brezposelnosti.

Preuredi se javna cestna razsvetljava.

Pogajanja za ustanovitev vojne garnizije v Trzinu.

Trzin se udeleži tujsko-prometne razstave v Ljubljani za dioramo, kartami, slikami in drugim materialom. Občina akcijo denarno podpre, saj prihaja vsako leto samo na Kofce 6700 obiskovalcev, ki na Kofcah potrošijo 670.000 dinarjev.

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Čez hudourniško grapo in čez mostiček se spuščamo navzdol v dolino Pod Košuto, ki jo je izdelal potok Geben.

Južno od nas se v pobočju belijo poslopja kmetije Zajmen. Tu, okrog Matizovca, pa tudi okoli Zajmena se dobro vidijo morene, ki pričajo, da se je po dolini Pod Košuto v ledeni dobi spuščal navzdol ledenik. Spuščal se je z južnih pobočij Košute zahodno od roba, ki stoji na njem Dom na Kofcah, mimo Matizovca in Zajmena do Gebena in Blejca in še dalje proti Ljubeljski dolini ter je segal še čez Plaz. Kajti dolina Pod Košuto je vrezana skoro vzporedno z gorskim grebenom in se je zato sneg in led kopičil v njej v veliki množini. Vse druge doline in grape na južnem pobočju Košute so zarezane več ali manj pravokotno na smer gorskega grebena, zato se ledeniki v njih niso mogli nikjer razviti tako kot v dolini Pod Košuto.

Hodimo po kolovozu navzdol in nato mimo Sekane peči na cesto. Še preden pridemo do Gebna, ugledamo na levi strani ceste obilo ledeniškega drobirja, celo reko kamenja. To je velika morena, ledeniški nasip iz kamenja, ki ga je ledenik prinesel s seboj, ko se je spuščal po dolini Pod Košuto proti jugozahodu.

Pot nas vodi mimo Blejca (808 m) in mimo sadovnjaka navzdol. Še vedno nas na levi spremlja morenski nasip z

Podeli se avtobusna koncesija Pepiju Goričanu.

Izvrši se razširitev Blejske ulice za 111.000 din, ker ni sredstev za celotno planirano razširitev, ki bi stala 700.000 din. Stroške nosijo banovina, okraj in občina.

LETO 1932

Zgradi se betonski most na kolidvorski cesti.

Na tržiški železniški progji se uvedejo pospešeni vlaki.

LETO 1933

Župan Ivan Lončar odstopi, ker odhaja kot narodni poslanec v Beograd. Za župana imenovan Franc Globočnik.

V javni klavnici zgradi odbor hladilnico.

Streliški družini zgradi občina strelišče.

Organizirajo se stalne lutkovne predstave v Trzinu.

Dne 15. okt. občinske volitve. Za župana izvoljen Franc Globočnik.

Odbor ima sledeče člane: Hinko Snaj, Avguštin Primožič, Ivan Kališnik, Josip Kavčič, Franc Jerman, Miha Ziblar, Franc Dornik, Anton Ješe, Franc Sušnik, Rudolf Pregelj, Rudolf Brenčič, Karel Dobrin, Viktor Čadež, Rok Stegnar, Franc Markelj star., Ignac Lenartek, Blaž Jeglič, Miha Berger ml.,

Franc Selko, Franc Padar, Konrad Mehle, dr. Pavel Pance in Janez Majeršič.

LETO 1934

Zelo težaven finančni položaj obč. odbora. Na vsaki seji se poroča o dohodkih in stroških občine.

Oster protest opozicije, češ da občinske volitve niso bile poštene. Večina protest zavrta.

Brezposelnost narašča. Občinski odbor organizira pomožno akcijo, ko odredi javna dela, ki jih opravljajo brezposelni.

Smučarske tekme za Zelenici podpira obč. odbor, ko da lepo nagradno darilo.

Za kritje primanjkljaja občinskega proračuna da kot vsako leto tudi v tem letu predilnica 250.000 dinarjev.

Občinski odbor izda propagandni material za tujski promet.

Sklenjen statut občinskih uslužbencev.

Uvede se umivanje cest.

Anketa za zidavo šole brezuspešna, ker industrija noče zagotoviti prispevkov v pričakovani višini. Prošnja občine na banovino za brezobrestno posojilo za šolo odklonjena.

Obč. odbor zahteva čimprejšnje izvajanje zakona o starostnem pokojninskem zavarovanju delavcev in uslužbencev.

LETO 1935

Hudo neurje v Trzinu, velika škoda. Delno pomoč dala banska uprava.

Obč. odbor se zaveže, da bo 10 let dajal 3% svojih davkov za ustanovitev gorenjske bolnišnice.

Od banovine izvršena revizija ugotovi red v občinskem poslovanju.

Občinski odbor ne more plačati davkov od svoje imovine, zato se zarubijo oprema občinskih pisarn, stroji, blagajna itd. Nasprotno pa ima občina znatne terjatve nasproti državnim oblastvom in ko se to izravna, se rubež prekliče.

Hladilnica v klavnici nerentabilna, zato se demontira in proda.

Predilnica in tkalnica slavi 50-letnico obstoja, ob tej priliki skromno obdaru občinske feveže.

Občinski odbor sestavi investicijski gradbeni program za občino.

Obč. odbor odkloni zahtevo trgovcev, da bi prepovedal Belokranjecem prodajo sadja, grozdja, orehov, sliv itd. na tržnici.

Najame se posojilo pri Središnjem uredu za osiguranje radnika v Zagrebu 1.500.000 din za nakup opušenih čevljarskih tovarn, da se adaptirajo v Mestni dom.

Sestavi se gradbeni in vzdrževalni program občinskega cestnega in vodovodnega omrežja.

LETO 1936

Klavnica se opremi z novimi strojnimi napravami.

Banovinski svetnik Hinko Snaj razrešen dolžnosti, na njegovo mesto je imenovan Janez Majeršič.

Upor občinskih uslužbencev proti kuluku (osebni delu na cestah). Odpor je bil v kratkem zložen, ker se je ustrezajoča odgovornost odtegnila od plač.

Sprejmejo se številni pravilniki, odloki in statuti (vodovodni pravilnik, statut o nagradah občinskih funkcionarjev itd.). Županu se določi letna plača 15 tisoč dinarjev, članom uprave letno po 1000 din. Župan uživa brezplačno tudi občinski lov.

Predilnica se je začela upirati plačevanju prispevka za kritje občinskih proračunskih potreb.

Občinski odbor napravi predstavo na banovinske oblasti, da se prepreči ustanovitev prodajalne čevljev Bat'a v Trzinu, ker bi s tem bili na škodi domači čevljarji.

Skropljenje občinskih cest se oddaja po razpisu (na dražbi). Eno petino občinskega proračuna izdaja odbor za socialno skrbstvo. Na proračunski razpravi glasuje samo 6 odbornikov za kredit za gradnjo kopalnice, zato se kredit odkloni.

Borba med občinskimi odborniki, ali naj obč. odbor kupi tovarniška poslopja in jih adaptira v Mestni dom, ali naj raje zgradi novo šolo, v starih šolskih poslopih pa namesti tržiške urade. Končno odbor sklenskemu kupiti tovarniška poslopja na trgu za 800.000 din od Erika Gismana z Dunaja in stavbo adaptirati za mestni dom.

Občinski odbor mora skrbeti za dva grška vojna begunca, ki sta bila poslana v občino. Eden je kmalu izginil, drugi pa je bil dve leti na ramah občine in ni hotel delati.

Uvedeno obvezno zaščitno cepljenje proti škrlatinki. Stroške nosi banovina.

Dne 25. oktobra 1936 volitve v občinski odbor, ki nastopi delo dne 4. novembra. Izvoljeni so bili: župan Janez Majeršič, odborniki: Kristijan Pravst, Rudolf Fenc, Anton Boehm ml., Konrad Mehle, Franc Prešern, Leopold Valjavec, Anton Vovk, Vinko Šarabon, Martin Slapar, Roman Švajger, Jože Dobrin, Blaž Šter, Janko Grasmajer, Janez Potočnik, Ivan Kališnik, Franc Srečnik, Jožef Perko, Andrej Markič, Martin Romih, Lovrenc Kogoj, Josip Kralj, Franc Globočnik, Hinko Snaj.

Občinski odbor imenuje za posamezne rešore dela posebne »upravnike«, n. pr. upravnika za finance in občinsko imovino, upravnika za komunalne naprave, upravnika za stanovanjsko in socialno varstvo, upravnika za tržne in policijske zadeve, upravnika za prosveto, šolstvo in kulturo. Vsakemu upravniku je do-

(Nadaljevanje na nasl. strani)

Prof. Slava Rakovec

Kronika tržiškega občinskega odbora 1900-1941

(Nadaljevanje s prejšnje strani)
deljenih nekaj občinskih odbor-
nikov v pomoč in vsak upravnik
odgovarja za pravilno izvrševanje
dela v svoji panogi. Občinski
odbor napravi delovni program
za mandatno dobo. V načrtu je
predvsem gradnja šole in stanovanj.

Prof. Plečnik in pomočnik ing.
arh. Janez Valentinčič napravita
načrte za adaptacijo tovarne v
mestni dom. Z gradnjo se takoj
začne.

LETO 1937

Uredila se je stroga evidenca
prebivalstva. Mesto šteje 3590
oseb. Zaradi naraščanja motori-
zacije izda odbor krajevno uredbo
o policijskem in cestnem
redu.

Ostri spopadi na proračunski
razpravi med večino odbora in
opozicijo.

Nasvet ženskemu društvu »Kolo
jugoslovanskih sester«, naj si
oskrbi sredstva za društvene namene
s prirejanjem čajank in plesov.

Občinski odbor kupi zemljišča
od Nikolaja Teuerchuha (Virje,
kjer so danes tri stanovanjske
hiše, zemljišča pod Zg. Presko
in zemljišča v Križah). Za ta
namen najame posojilo 200.000
din.

1. aprila žalna seja občinskega
odbora v počastitev spomina
9 smučarjev, ki jih je zasul snežni
plaz v Storžiču. Za načrte
adaptacije tovarne v mestni dom
plača odbor 50.000 din, za nadzor-
stvo pri adaptaciji pa nadaljnjih
50.000 din. Akcija odbora za
pomoč svojcem storžiških žrtev.

2. julija žalna seja ob smrti
častnega občana nadškofa dr. A.
B. Jegliča.

Anketa za gradnjo javnega kopališča
ostala brez uspeha, ker
se niso zedinili zaradi lokacije.

Sprejet statut za občinske
uslužbenice in gospodarski načrt
občine za dobo treh let.

Po nalogu odbora se trasira
nova cesta za Virjem.

LETO 1938

Na zgornji pilarni se napravi
nova obrežna pilotna stena.

Občinski odbor zahteva od
cestne uprave, da tlakuje cesto
skozí mešto.

Odbor odkloni obvezno cepljenje
otrok proti davici, ker se
prebivalstvo upira cepljenju zaradi
ponovnih smrtnih primerov.

Razpiše se izdelava regulacijskega
načrta občine.

Za okrasitev jugoslovanske
dvorane v Pittsburgu v Ameriki
s slikami da občinski odbor znaten
denarni prispevek.

Skropljenje cest se odda na licitaciji.

Po gozdno gospodarskem načrtu,
ki si ga je sestavil občinski odbor,
sme občina v svojih gozdovih
vsako leto posekati

240 m³ smrekovega lesa. Odbor
vsako leto proda stoječ les na
licitaciji.

Vsa občinska posestva se za-
mejičijo z betonskimi mejniki.
Geometer z delavci je na delu
več mesecev.

Odbor sestavi turistični delovni
program.

Okoliške občine zahtevajo, da
se tržiška meščanska šola pre-
usmeri v gimnazijo.

Da se odpravi beračenje po
hišah, uvede odbor posebne od-
kupne bloke.

Preko krajevnega odbora Rdečega
križa pošlje občinski odbor
kot prejšnja leta otroke v kolonije
na letovanje na občinske
stroške.

Nad klavnico napravijo nova
lesena mostova.

Uradne prostore občinskega
odbora moderno opremijo.

LETO 1939

Občinski odbor sprejme nov
tržni red.

Za tlakovanje ceste skozi me-
sto je pripravljen kredit.

Načrti za novo cesto za Vir-
jem so dovršeni.

Občinski proračun za leto 1939
je kot vsako leto sprejet prve
dni v januarju s potrebščino
1.258.000 din za splošne občinske
potrebe; proračun ubožnega sklada
288.000 din. Proračun ni realen,
saj izkazuje končni letni obračun
za 100 % večje dohodke in izdatke.

Začenja se vojna psihoza. Odbor
nabavlja potrebščine proti
plinskim napadom, organizira
vaje z namišljenimi zračnimi
napadi. Številni vpoklici na orožne
vaje.

Občinski odbor sklene, da pri-
speva za tlakovanje ceste skozi
mesto 240.000 din. Terenska sek-
cija na delu s pripravami za tlako-
vanje.

Na seji se sprejme poslovnik
za delo odbora in uprave.

LETO 1940

Za ureditev tržiških cest na-
jame odbor 600.000 din posojila.
Večino sredstev porabi za dela
pri vodovodu, ker je treba dela
dokončati pred tlakovanjem ce-
ste.

Mnogi mejaši občinskih pose-
stev so si hote ali nehoti prilastili
občinska zemljišča s tem,
da so premikali meje v občinsko
last. Dolgotrajno delo za ure-
ditev zemljiškoknjižnih in kata-
strskih vpisov.

V okolici Tržiča začne vojaštvo
graditi utrdbe. Občinski odbor
mora za utrdbe brezplačno dajati
velike množine lesa.

Tržiški župnik, občinski odbor-
nik Anton Vovk je imenovan za
kanonika in odhaja v Ljubljano.
Namestnik odbornika je Josip
Toporiš.

Odbor proda del zemljišča za
Virjem župni cerkvi s pogojem,
da se tam zgradi telovadni dom.

Sprejme se pravilnik o skladu
pred zračnimi napadi.

Ustanovi se občinski prehra-
njevalni urad, ker nastaja po-
manjkanje nekaterih živil.

LETO 1941

Občinski prehranjevalni urad,
ki ga vodijo župan, odborniki ter
tajnik, začne z delom. Živila na-
bavljajo od trgovsko nabavljalne
zadruge in je porazdeljevanje
nakupov pod kontrolo urada. Tr-
žič prejema mesečno okoli 13 ti-
soč kg pšenične moke. Uvedba
krušnih kart v pripravi.

Zadnja seja sloveškega ob-
činskega odbora Tržič v pred-
aprilski Jugoslaviji je bila dne
30. januarja 1941. Kasneje ni
bilo nobene seje več. (Obstoje pa
zapiski poslovanja občinskega
odbora, ki ga je postavil nem-
ški okupator. Te beležke niso za-
nimive, ker so Slovenci, vpokli-
cani v ta odbor, prikrito odklan-
jali sodelovanje, vendar je nji-
hovo odklonilno nastopanje raz-
vidno celo iz zapisnikov.)

Konec

Zahvala

Ob smrti nadvse dobrega moža,
očeta, starega očeta, strica,
brata

JOZEFA JANCA

se iskreno zahvaljujemo sorod-
nikom, prijateljem, sosedom,
znancem in učencem, katere je
pokojni izučil. Posebno zahvalo
smo dolžni duhovščini za sprem-
stvo na njegovi zadnji poti ter
Francu Dovžanu za poslovljni
govor. Zahvalo smo dolžni tudi
kriškemu pevskemu zboru. Kočič-
no smo dolžni zahvalo dr. Božidarju
Fajdigi, ki mu je tako
požrtvovalno lajšal njegovo tr-
pljenje. Tudi vsem, ki so mu po-
klonili vence in cvetje, ter vsem,
ki so nam ustno izrazili sožalje,
hvala! Iskreno se zahvaljujemo
tudi vsem, ki so ga v tako ve-
likem številu spremili na njegovi
zadnji poti.

Zalujoča žena Marjana in otroci

Senično, 10. 1. 1958.

Zahvala

Ob prerani izgubi našega dra-
gega moža, očeta, starega očeta,
brata in strica

MATEVŽA MOKORELA

se zahvaljujemo vsem daroval-
cem cvetja, vsem, ki ste nam iz-
ražali sožalje in vsem tistim, ki
ste ga spremili na njegovi zad-
nji poti.

Zalujoča družina Mokorelova in ostalo sorodstvo

OPOZORILO

Tržičani — pripravite se na

predpustni karneval

Najboljše maske bodo nagra-
jene.

Gibanje prebivalstva

v času od 15. 12. 1957

do 20. 1. 1958

Rodile so: Perko Jožefa, na-
meščenka iz Tržiča — dečka;
Ribnikar Ana, gospodinja iz Se-
benj — dečka; Golmajer Kata-
rina, gospodinja iz Kovorja —
deklico; Justin Ana, gospodinja
iz Palovič — deklico; Šavs Ma-
rija, tkalka iz Čadovelj pri Tr-
žiču — deklico; Mali Antonija,
nameščenka iz Tržiča — dekli-
co; Žos Alojzija, gospodinja iz
Čadovelj pri Tržiču — dečka;
Zupan Lidija, prešivalka iz Tr-
žiča — dečka. Čestitamo!

Poročili so se: Klemenc Ivan,
stroj. ključavničar iz Sebenj, in
Kržič Ana, predilka iz Tržiča;
Zagar Rudolf, trgovski poslovod-
nja iz Leš, in Konjar Stanislava,
tkalka iz Kovorja; Kurent
Florijan, šofer, in Kosmač Mari-
ja-Magdalena, tovarn. delavka,
oba iz Tržiča; Zmijanec Slav-
ko, tovarniški delavec, in Čufar
Franciška, natakaraica, oba iz Tr-
žiča; Kovač Janez, železniški
uslužbenec iz Dolnjih Ponikev,
in Jakša Ana, železniška usluž-
benka iz Pribišja; Dovič Franc,
strojni delavec, in Govekar Ma-
rija, predilka, oba iz Podljube-
lja. Mnogo sreče!

Umrlj so: Paplar Franc, tovar-
niški delavec iz Bistrice pri Tr-
žiču, star 51 let; Mokorel Mari-
ja, gospodinja iz Hudega grabna,
stara 75 let; Mokorel Matevž, ko-
lar iz Tržiča, star 55 let; Janc
Jožef, krojač iz Senična, star 79
let; Stefe Jožef, čevljar iz Bre-
ga ob Bistrici, star 76 let; Golob
Tomaž, upokojenec iz Tržiča,
star 69 let; Šlibar Angela, preši-
valka iz Kovorja, stara 48 let;
Smolej Marija, druž. upokojen-
ka iz Tržiča, stara 78 let. Svo-
jem naše sožalje!

KINO

SPQRED FILMOV

25.—27. januarja: Ameriški bar-
vni film »BOSONOGA GRO-
FIČA«.

28.—29. januarja: Italijanski film
»NERON IN MESALINA«.

30.—31. januarja: Francoski film
»JULIETTE«.

1.—3. februarja: Francoski film
»VELIKI MANEVRI«.

4.—5. februarja: Jugoslovanski
film »POSLEDNJI TIR«.

6.—7. februarja: Poljski barvni
film »PETORICA IZ BARSKE
ULICE«.

8.—10. februarja: Ameriški bar-
vni film »NA OVINKU ĀEKE«.

Sprejem 6 tednov starega
otroka v rejo. Več se poizve v
Turističnem društvu.

Upravni odbor S. D. sklicuje
za nedeljo 2. 2. 1958 ob 9. uri
dopoldan v rdeči sobi hotela
Pošte redni letni občni zbor dru-
žine z običajnim dnevnim redom.

Občni zbor je z ozirom na
drugi sklic sklepčen ob vsaki
udeležbi!

Upr. odb. Strelske družine

GORENJSKA TURISTIČNA PODZVEZA

s turističnimi društvi:

KRANJ

TD Begunje
TD Besnica
TD Bled
TD Bohinj
TD Dovje - Mojstrana
TD Gorenja vas
TD Gorje pri Bledu
TD Jesenice
TD Jezersko
TOD Kranj
TD Kranjska gora
TD Kropa
TD Poljane
TD Preddvor
TD Radovljica
TD Rateče-Planica
TD Sorica
TD Škofja Loka
TD Tržič
TD Železniki
TOD Žiri

*in z vsemi ostalimi člani želi slovenski
turistični javnosti mnogo delovnih uspehov
v letu 1958*